DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 1 września 1977 r. Nr 5 Poz. 18—19

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA

KOMUNIKAT

18

ZARZĄDZENIE Nr 13

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 28 kwietnia 1977 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania trenerów oraz instruktorów sportu, rehabilitacji ruchowej i rekreacji ruchowej.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 37 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 września 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania trenerów oraz instruktorów sportu, rehabilitacji ruchowej i rekreacji ruchowej (Dz. Urz. GKKFiT Nr 6, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia „instruktorów rehabilitacji ruchowej lub instruktorów rekreacji ruchowej", należy przez to rozumieć również osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3";

2) w § 3 ust. 2 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy: „i stażu pracy";

3) w § 6 w ust. 1 i 2 po wyrazach: „w zawodzie instruktora" dodaje się wyrazy: „sportu i rekreacji ruchowej";

4) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okres pracy w zawodzie instruktora rehabilitacji ruchowej i instruktora odnowy biologicznej liczy się od dnia podjęcia pracy w tym zawodzie, pod warunkiem posiadania tytułu instruktora lub kwalifikacji określonych w § 1 ust. 3 zarządzenia";

b) skreśla się ust. 2 a dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 2,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 6 ust. 2 zarządzenia";

5) w § 8:

a) dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. W sprawach zaszeregowania i awansowania pracowników objętych zarządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie zasad i trybu zaszeregowania i awansowania pracowników przedsiębiorstw i zjednoczeń";

b) skreśla się ust. 2;

c) dotychczasowy ust. 1 oznacza się jako ust. 2;

6) w § 9 skreśla się wyrazy: „lub umowie zlecenia";

7) w § 10 ust. 1:

a) w tabeli w pozycji oznaczonej Lp. 1 przed wyrazami „kierownik wyszkolenia związku sportowego" dodaje się wyraz „trener";

b) w tabeli w pozycji oznaczonej Lp. 3 przed wyrazami „kierownik wyszkolenia stopnia wojewódzkiego" dodaje się wyraz „trener";

8) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instruktor rekreacji ruchowej i instruktor rehabilitacji ruchowej zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, pełniący funkcje kierownika zespołu instruktorów rekreacji lub rehabilitacji, otrzymuje dodatek funkcyjny";

9) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Wysokość dodatków funkcyjnych, o których mowa w § 10 i 11, określa kierownik jednostki organizacyjnej w zależności od kwalifikacji i stażu pracy pracownika oraz liczebności powierzonego mu zespołu";

10) w § 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy, co najmniej na 1/2 etacie, dodatek, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę, określanej od minimalnej miesięcznej stawki dodatku";

11) w § 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, co najmniej na 1/2 etacie, dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę";

b) w ust. 3 po wyrazach: „do dodatku funkcyjnego" dodaje się wyrazy: „określonego w § 10";

12) w § 17 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy";

13) w § 20 ust. 2 po wyrazach „instruktorów sportu" dodaje się wyrazy „oraz instruktorów rehabilitacji ruchowej prowadzących zajęcia sportowe z inwalidami";

14) w § 23 ust. 2, 3 i 4 po wyrazach „trenerzy i instruktorzy sportu" bez względu na użytą liczbę i przypadek dodaje się wyrazy „oraz instruktorzy rehabilitacji ruchowej" w odpowiedniej liczbie i przypadku;

15) w § 24:

a) w ust. 3 pkt 1 i w ust. 4 po wyrazach „trenerów i instruktorów sportu" dodaje się wyrazy „oraz instruktorów rehabilitacji ruchowej prowadzących zajęcia sportowe z inwalidami";

b) w ust. 2 i 4 wyraz „pracodawca" bez względu na użyty przypadek zastępuje się wyrazami „kierownik jednostki organizacyjnej" w odpowiednim przypadku;

16) w § 25:

a) w ust. 1 wyrazy „w pełnym wymiarze czasu pracy" zastępuje się wyrazami „na podstawie umowy o o pracę";

b) w ust. 2 po wyrazach „podejmujący dodatkową pracę „dodaje się wyrazy „na podstawie umowy o pracę";

17) dodaje się § 27a w brzmieniu:

„§ 27a. 1. Zasady wynagradzania określone zarządzeniem mogą być wprowadzone w ramach zatwierdzonych limitów funduszu płac dla poszczególnych jednostek organizacyjnych.

2. Na wprowadzenie zasad wynagradzania, określonych zarządzeniem, mogą być przeznaczone środki uzyskane ze zmniejszenia zatrudnienia na stanowiskach administracyjnych";

18) załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia otrzymują brzmienie, stanowiące załączniki nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 maja 1977 r.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 13 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 kwietnia 1977 r. (poz. 18)

Tabela uposażeń zasadniczych trenerów oraz dyplomowanych instruktorów rekreacji ruchowej i rehabilitacji ruchowej

Grupa uposażenia	Wykształcenie				
	wyższe studia magisterskie	wyższe studia zawodowe	studium zawodowe wychowania *) fizycznego	średnie ogólnokszt. lub zawodowe	inne
A	3.400	2.950	2.650	2.200	1.800
B	3.600	3.200	2.800	2.300	1.900
C	3.900	3.400	3.000	2.450	2.050
D	4.150	3.600	3.250	2.650	2.200
E	4.500	3.900	3.450	2.800	2.350
F	4.800	4.150	3.650	2.950	2.550
G	5.150	4.500	3.950	3.200	2.750

*) Dotyczy również absolwentów 2-letnich pomaturalnych kursów trenerskich prowadzonych przez uczelnie wychowania fizycznego.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 13 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 kwietnia 1977 r. (poz. 18)

Tabela uposażeń zasadniczych instruktorów sportu, rekreacji i rehabilitacji ruchowej

Grupa uposażenia	Wykształcenie				
	wyższe studia magisterskie	wyższe studia zawodowe	studium zawodowe wychowania fizycznego *)	średnie ogólnokszt. lub zawodowe **)	inne
A	3.000	2.600	2.350	2.000	1.600
B	3.200	2.800	2.500	2.100	1.700
C	3.400	3.000	2.650	2.200	1.800
D	3.600	3.200	2.800	2.300	1.900
E	3.900	3.400	3.000	2.450	2.050
F	4.200	3.600	3.250	2.650	2.200
G	4.500	3.900	3.450	2.800	2.350

*) Dotyczy również absolwentów 2-letnich pomaturalnych kursów trenerskich prowadzonych przez uczelnie wychowania fizycznego oraz pomaturalnych szkół fizjoterapii.

**) Dotyczy również pracowników odnowy biologicznej (masaże, fizykoterapia itp.).

19

ZARZĄDZENIE Nr 19

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 1 lipca 1977 r.

w sprawie zakładowej działalności w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki oraz zakresu jej finansowania z zakładowego funduszu socjalnego.

Na podstawie § 22 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej (Dz. U. z 1973 r. Nr 43, poz. 260, z 1976 r. Nr 34, poz. 203 i Nr 40, poz. 236 oraz z 1977 r. Nr 19, poz. 79) oraz § 1 ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 2 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się wytyczne w sprawie zakładowej działalności w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki, zwanej dalej „zakładową działalnością", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2.

1. Zakładowa działalność służy umacnianiu zdrowia i sprawności fizycznej, sprzyja regeneracji sił psychofizycznych oraz zapewnia aktywny wypoczynek.

2. Każdy zakład pracy powinien dążyć do zapewnienia wszechstronnego rozwoju zakładowej działalności oraz objęcia nią jak największej liczby pracowników, emerytów, rencistów łącznie z członkami ich rodzin oraz innych osób uprawnionych do tych świadczeń na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów.

3. Zakładowa działalność obejmuje także pracowników młodocianych zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego (młodzież szkół przyzakładowych, członków ochotniczych hufców pracy, młodych mieszkańców hoteli pracowniczych itd.).

§ 3.

1. Zakłady pracy ustalają roczne rzeczowe i finansowe plany zakładowej działalności.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, powinny być ustalane:

1) zgodnie z ogólnie obowiązującymi w tym zakresie przepisami, wydawanymi w szczególności przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
2) w oparciu o wytyczne Związkowej Rady Kultury Fizycznej i Turystyki Centralnej Rady Związków Zawodowych, programy i plany rad kultury fizycznej i turystyki zarządów głównych oraz wojewódzkich rad związków zawodowych.

§ 4.

1. Zakładowa działalność jest koordynowana przez organizację związkową lub działającą w jej imieniu zakładową radę kultury fizycznej i turystyki w porozumieniu z kierownikiem zakładu pracy.

2. Zakładowa rada kultury fizycznej i turystyki jest organem organizacji związkowej, działającym również w imieniu organizacji młodzieżowych.

§ 5.

1. Zakładowa działalność powinna być podejmowana w miejscu pracy, miejscu zamieszkania oraz w ośrodkach wypoczynkowych.

2. W miejscu zamieszkania należy rozwijać przede wszystkim działalność w tym zakresie, który nie może być efektywnie realizowany w zakładach pracy.

3. Zakładową działalność należy prowadzić we współdziałaniu z terenowymi organami administracji państwowej stopnia podstawowego, spółdzielniami mieszkaniowymi oraz samorządem mieszkańców.

4. Programy zakładowej działalności oraz instytucji i organizacji kultury fizycznej i turystyki działających na terenie tego samego miasta (gminy) powinny się wzajemnie uzupełniać.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

Załącznik do zarządzenia nr 19 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 1 lipca 1977 r. (poz. 20)

Wytyczne w sprawie zakładowej działalności w dziedzinie kultury fizycznej i turysytki

Postanowienia ogólne

§ 1.

1. Każdy zakład pracy może prowadzić zakładową działalność:
1) we własnym zakresie,
2) wspólnie z innymi zakładami pracy, zawierając w tym celu odpowiednie porozumienia oraz tworząc międzyzakładowe rady kultury fizycznej i turystyki,
3) w formie stałego lub doraźnego zlecenia zadań wyspecjalizowanym instytucjom i organizacjom oraz ich statutowym ogniwom działającym na terenie zakładu pracy lub poza zakładem pracy.

2. Porozumienia między zakładami pracy mogą w szczególności dotyczyć:
1) wspólnego programu działania,
2) wspólnego wykorzystania urządzeń oraz sprzętu sportowego i turystycznego,
3) współudziału w kosztach działalności objętej porozumieniem.

3. Porozumienia mogą być zawierane między zakładami pracy niezależnie od ich wielkości i podległości organizacyjnej oraz zasad działania i form gospodarki finansowej (np. między zakładem państwowym a spółdzielczym lub stowarzyszeniem, przedsiębiorstwem a jednostką budżetową).

§ 2.

Przez wyspecjalizowane instytucje i organizacje, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3, należy rozumieć w szczególności:
1) instytucje i organizacje kultury fizycznej:
   a) Ligę Obrony Kraju,
   b) ośrodki sportu i rekreacji,
   c) Polski Związek Kolarski,
   d) Polski Związek Motorowy,
   e) Polski Związek Wędkarski,
   f) Szkolny Związek Sportowy,
   g) Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej,
   h) Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
   i) kluby sportowe,
   j) Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe,
   k) Zrzeszenie Sportowe Spółdzielczości Pracy „Start";
2) instytucje i organizacje turystyczne:
   a) Ogólnokrajową Spółdzielnię Turystyczną „Gromada",
   b) Polskie Biuro Podróży „Orbis",
   c) Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze,
   d) Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych i Turystycznych „Sports-Tourist",
   e) państwowe terenowe przedsiębiorstwa turystyczne,
   f) Spółdzielcze Biuro Turystyczne „Turysta";
3) młodzieżowe biura podróży i organizacje turystyczne:
   a) Biuro Podróży i Turystyki Socjalistycznego Związku Studentów Polskich „Almatur",
   b) Biuro Usług Turystycznych Związku Harcerstwa Polskiego „Harctur",
   c) Biuro Zagranicznej Turystyki Młodzieży „Juventur",
   d) Polskie Towarzystwo Schronisk Młodzieżowych.

Programowanie i organizowanie zakładowej działalności

§ 3.

1. Program zakładowej działalności obejmuje w szczególności:
1) organizowanie w czasie wolnym od pracy, w tym w dni wolne od pracy:
   a) imprez turystycznych z programem krajoznawczym i wypoczynkowym,
   b) imprez turystyki kwalifikowanej (np. rajdów, spływów, zlotów, wycieczek pieszych, rowerowych), łącznie ze zdobywaniem odznak turystycznych,
   c) imprez sportowo-rekreacyjnych (np. spartakiad, festynów, igrzysk),
   d) zdobywania Powszechnej Odznaki Sportowej oraz innych odznak sportowych,
   e) ćwiczeń sportowo-rekreacyjnych, zgodnie z zainteresowaniami różnych grup wiekowych,
   f) zajęć kształtujących umiejętności ruchowe (np. pływania, jazdy na nartach i łyżwach, pływania na kajakach i łodziach),
   g) indywidualnych i rodzinnych form kultury fizycznej i turystyki,
2) organizowanie ćwiczeń śródlekcyjnych i międzylekcyjnych oraz zajęć pozalekcyjnych dla młodzieży szkół przyzakładowych,
3) organizowanie ćwiczeń rekreacyjnych dla pracowników w czasie przerw w pracy,
4) organizowanie zajęć profilaktycznych i ćwiczeń rehabilitacyjnych przy współudziale społecznej służby zdrowia,
5) propagowanie różnych form kultury fizycznej i turystyki, zwłaszcza wśród osób dotychczas biernych w uprawianiu ćwiczeń fizycznych, sportu i turystyki.

2. W programowaniu zakładowej działalności należy dążyć do wiązania różnych form kultury fizycznej i turystyki z działalnością kulturalną.

§ 4.

Zakład pracy powinien zapewniać załodze stałą i pełną informację o treści oraz formach programu zakładowej działalności.

§ 5.

1. Ćwiczenia rekreacyjne w czasie przerw w pracy powinny być organizowane we wszystkich zakładach pracy z wyjątkiem tych, w których nie pozwalają na to względy higieniczno-zdrowotne lub organizacyjno-produkcyjne.

2. Decyzję o wprowadzeniu ćwiczeń rekreacyjnych podejmuje kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową, społeczną służbą zdrowia oraz służbą bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Czas ćwiczeń rekreacyjnych w czasie przerw w pracy wynosi 10—15 minut.

Urządzenia sportowe i turystyczno-wypoczynkowe

§ 6.

1. Zakład pracy zapewnia odpowiednie warunki do prowadzenia zakładowej działalności poprzez:
1) budowę, rozbudowę i modernizację własnych urządzeń sportowych i turystyczno-wypoczynkowych, przez które rozumie się ośrodki turystyki oraz wypoczynku codziennego i sobotnio-niedzielnego,
2) dokonywanie remontów i konserwacji oraz utrzymywanie własnych obiektów i urządzeń,
3) najem obiektów i urządzeń od innych zakładów pracy i jednostek organizacyjnych lub osób fizycznych.

2. Budowę, rozbudowę i modernizację zakładowych urządzeń sportowych i turystyczno-wypoczynkowych regulują odrębne przepisy, zwłaszcza w sprawie planowania, finansowania i realizacji inwestycji socjalnych.

§ 7.

Zakładowe urządzenia sportowe i turystyczno-wypoczynkowe powinny być optymalnie wykorzystane przez osoby objęte zakładową działalnością, a po zaspokojeniu ich potrzeb — udostępnianie innym zakładom lub jednostkom organizacyjnym, samorządom mieszkańców oraz osobom fizycznym spoza danego zakładu pracy.

§ 8.

Zakładowe urządzenia sportowe i turystyczno-wypoczynkowe mogą być przekazywane w administrację lub dzierżawę wyspecjalizowanym jednostkom (np. ośrodkowi sportu i rekreacji, Funduszowi Wczasów Pracowniczych, terenowemu przedsiębiorstwu turystycznemu) na warunkach określonych w umowie.

Finansowanie zakładowej działalności

§ 9.

1. Źródła finansowania zakładowej działalności stanowią środki zakładowego funduszu socjalnego pochodzące z:
1) odpisu na zakładowy fundusz socjalny,
2) odpłatności od osób objętych zakładową działalnością oraz innych osób i jednostek organizacyjnych za świadczone usługi,
3) innych wpływów (np. dobrowolne świadczenia pieniężne pracowników).

2. Źródła finansowania zakładowej działalności stanowią również:
1) środki własne związków zawodowych,
2) środki własne zakładowych organizacji działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

§ 10.

Dochody i bieżące koszty zakładowej działalności finansowane ze środków funduszu socjalnego ujmowane są w rocznych planach zakładowej działalności socjalnej. Koszty te obejmują wszystkie koszty osobowe i rzeczowe świadczonych usług.

§ 11.

1. Środki funduszu socjalnego przeznaczone na masową działalność w zakresie kultury fizycznej i turystyki mogą być wydatkowane w szczególności na:
1) organizację imprez sportowo-rekreacyjnych,
2) prowadzenie grupowych ćwiczeń sportowo-rekreacyjnych, w tym profilaktycznych i korektywnych,
3) prowadzenie zajęć kształtujących umiejętności ruchowe,
4) organizowanie wycieczek krajowych lub innych imprez turystycznych,
5) wyposażanie, remonty, konserwację i utrzymanie zakładowych lub międzyzakładowych urządzeń sportowych i turystyczno-wypoczynkowych,
6) najem lub dzierżawę urządzeń sportowych i turystyczno-wypoczynkowych,
7) wyposażanie i utrzymanie wypożyczalni sprzętu sportowego i turystycznego,
8) zakup sprzętu sportowego i turystycznego dla zakładowej działalności,
9) pokrywanie kosztów uczestnictwa reprezentacji zakładu pracy w imprezach sportowych oraz opłat przysługujących sędziom sportowym,
10) poradnictwo, informację i popularyzację zakładowej działalności,
11) szkolenie i doskonalenie społecznej, zakładowej kadry specjalistycznej w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki (koszty zakładowych kursów lub koszty udziału w innych kursach),
12) ubezpieczanie uczestników zakładowej działalności od następstw nieszczęśliwych wypadków,
13) zwrot równowartości wynagrodzeń utraconych przez pracowników zakładu pracy wskutek zwolnień od pracy zawodowej w celu organizowania zakładowej działalności,
14) symboliczne upominki za osiągnięcia w rozwoju kultury fizycznej i turystyki,
15) koszty zlecanych usług z zakresu kultury fizycznej i turystyki, świadczonych przez inne instytucje i organizacje,
16) dobrowolne wpłaty na wojewódzki, gminny lub miejski fundusz rozwoju kultury fizycznej, z przeznaczeniem dla organizacji kultury fizycznej, które swoją działalnością obejmują również pracowników zakładów pracy.

2. Środki funduszu socjalnego mogą być za pośrednictwem wojewódzkiego, gminnego lub miejskiego funduszu rozwoju kultury fizycznej przeznaczone na rozwój sportu kwalifikowanego, a w szczególności dla:
1) zakładowego lub międzyzakładowego klubu sportowego,
2) innego klubu sportowego w razie zlecenia mu określonych zadań z zakresu zakładowej działalności.

3. Ze środków funduszu socjalnego nie są pokrywane, określone odrębnymi przepisami, wydatki na:
1) prowadzenie ćwiczeń rekreacyjnych dla pracowników w czasie przerw w pracy,
2) organizowanie ćwiczeń śródlekcyjnych i międzylekcyjnych oraz zajęć pozalekcyjnych dla młodzieży szkół przyzakładowych,
3) prowadzenie zajęć profilaktycznych i ćwiczeń rehabilitacyjnych,
4) wynagradzanie specjalstów do spraw sportu i rekreacji zatrudnionych w zakładzie pracy,
5) szkolenie i doskonalenie zawodowe zakładowych specjalistów do spraw sportu i rekreacji.

Zasady odpłatności

§ 12.

Szczegółowe zasady odpłatności i jej wysokość za usługi świadczone w ramach zakładowej działalności, w tym również dla osób spoza zakładu pracy i dla innych jednostek organizacyjnych, określa kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową lub upoważnioną przez nią zakładową radą kultury fizycznej i turystyki, z zachowaniem ogólnych zasad określonych niniejszymi wytycznymi.

§ 13.

Dopłaty ze środków funduszu socjalnego:
1) do usług hotelarskich nie mogą przekraczać wysokości cen w zakładach hotelarskich III kategorii,
2) do wycieczek zagranicznych nie mogą być stosowane, z wyjątkami określonymi odrębnymi przepisami.

§ 14.

1. Udział w krajowych wycieczkach osób objętych zakładową działalnością jest odpłatny.
2. Wysokość odpłatności, o której mowa w ust. 1, nie może być niższa od kosztów wyżywienia.

§ 15.

Zakłady pracy nie powinny stosować odpłatności za:
1) uczestnictwo w masowych imprezach sportowo-rekreacyjnych (np. w spartakiadach, festynach, igrzyskach),
2) udział w masowych ćwiczeniach sportowo-rekreacyjnych,
3) udział w próbach zdobywania odznak sportowych i turystycznych oraz w organizowanych w tym celu ćwiczeniach przygotowujących.

§ 16.

Częściowa odpłatność od osób objętych zakładową działalnością powinna być stosowana zwłaszcza za:
1) wypożyczanie sprzętu sportowego i turystycznego,
2) udostępnianie takich zakładowych obiektów i urządzeń sportowych, jak kryte baseny pływackie, korty tenisowe, lodowiska sztucznie zamrażane,
3) udział w grupowych ćwiczeniach sportowo-rekreacyjnych i profilaktycznych prowadzonych przez kwalifikowaną kadrę,
4) naukę określonych umiejętności ruchowych prowadzonych przez kwalifikowaną kadrę (np. pływania, jazdy na nartach, judo, jogi, żeglarstwa),
5) udział w takich imprezach, jak spływy kajakowe, rejsy żeglarskie, kuligi i rajdy motorowe.

§ 17.

Stosowanie ulg oraz innych socjalnych preferencji dla osób korzystających z zakładowej działalności określają odrębne wytyczne ustalane przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 18.

1. Jeżeli ogólnie obowiązujące przepisy lub specjalne porozumienia (np. porozumienie między zakładami pracy ustalające wspólne wykorzystanie bazy lub prowadzenie wspólnej działalności w określonym zakresie) nie stanowią inaczej, zakłady pracy mogą stosować pełną odpłatność za usługi świadczone osobom nie objętym zakładową działalnością lub innym jednostkom organizacyjnym.
2. Przez pełną odpłatność za usługi rozumie się:
1) opłaty według obowiązujących cenników usług ogólnie dostępnych (hotelarskich, campingowych, wynajmu urządzeń i sprzętu itd.),
2) koszty osobowe i rzeczowe łącznie z amortyzacją, jeżeli nie została ustalona ogólnie obowiązująca cena określonej usługi.

Zakładowa działalność w ośrodkach wypoczynkowych

§ 19.

1. Program zakładowej działalności w ośrodkach wypoczynkowych (wypoczynku urlopowego, sobotnio-niedzielnego i codziennego) powinien uwzględniać zróżnicowane zainteresowania i możliwości wypoczywających (wiek, stan zdrowia, sprawność fizyczną) oraz warunki terenowe, obejmując w szczególności organizowanie:
1) zespołowych ćwiczeń sportowo-rekreacyjnych (gimnastyka poranna, szkolenie narciarskie, pływanie i inne sporty wodne, gry zespołowe itd.),
2) imprez sportowych,
3) imprez turystycznych, łącznie ze zdobywaniem odznak turystycznych,
4) konkursów sprawnościowych zachęcających do podejmowania ćwiczeń sportowo-rekreacyjnych,
5) prób zdobywania Powszechnej Odznaki Sportowej i innych odznak sportowych oraz kart pływackich.
2. W programowaniu zakładowej działalności w ośrodkach wypoczynkowych należy dążyć do wiązania jej z działalnością kulturalną.

§ 20.

1. W zakładowych ośrodkach wypoczynkowych należy stwarzać dogodne warunki dla indywidualnych form kultury fizycznej i turystyki, w których sam uczestnik dobiera sobie rodzaj i formy zajęć ruchowych oraz reguluje we własnym zakresie ich natężenie, szybkość, ilość powtórzeń itp.
2. Rozwijanie indywidualnych form kultury fizycznej i turystyki powinno polegać zwłaszcza na zachęcaniu do podejmowania ćwiczeń i udzielaniu uczestnikom fachowego instruktażu w zakresie stosowania prawidłowych form oraz bezpieczeństwa.

§ 21.

Programowaniu zakładowej działalności w ośrodkach wypoczynkowych powinno towarzyszyć tworzenie dogodnych warunków dla tej działalności, a w szczególności:

1) wyposażanie zakładowych ośrodków wypoczynkowych w niezbędne zestawy urządzeń do ćwiczeń (np. boiska do gier, sale gimnastyczne, kąpieliska, baseny, ścieżki biegowe, ścieżki zdrowia, poręcze, drążki, liny, przeplotnie, kraty),
2) organizowanie wypożyczalni sprzętu sportowego i turystycznego,
3) zatrudnianie specjalistów do spraw sportu i rekreacji.

§ 22.

1. Koszty działalności w zakładowych ośrodkach wypoczynku urlopowego zalicza się do kosztów wczasów pracowniczych.

2. Koszty działalności w ośrodkach wypoczynku codziennego i sobotnio-niedzielnego pokrywane są zgodnie z zasadami określonymi w § 11 wytycznych.

3. Do zakładowej działalności w ośrodkach wypoczynku stosuje się wszystkie zasady odpłatności określone wytycznymi.

Ubezpieczenie następstw nieszczęśliwych wypadków

§ 23.

1. Wszyscy uczestnicy zakładowej działalności powinni być objęci ubezpieczeniem następstw nieszczęśliwych wypadków.

2. Ubezpieczeniem następstw nieszczęśliwych wypadków są objęci z tytułu:

1) porozumienia z dnia 31 stycznia 1976 r. zawartego pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Zarządem Głównym Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej a Centralą Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w sprawie ubezpieczeń następstw nieszczęśliwych wypadków:
   a) zarejestrowani członkowie i uczestnicy wszystkich ogniw organizacyjnych Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe i Szkolnego Związku Sportowego, z wyłączeniem zawodników objętych centralnym szkoleniem sportowym organizowanym przez Polską Federację Sportu, których dotyczy porozumienie z dnia 31 stycznia 1976 r. zawarte pomiędzy Polską Federacją Sportu a Centralą Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w sprawie ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków;
   b) trenerzy, instruktorzy, organizatorzy, sędziowie i lekarze sportowi, działający w Towarzystwie Krzewienia Kultury Fizycznej, Zrzeszeniu Ludowe Zespoły Sportowe i Szkolnym Związku Sportowym, z wyłączeniem osób pozostających z wymienionymi organizacjami sportowymi w stosunku pracy, chyba że osoby te biorą czynny udział w zawodach i imprezach sportowych jako zawodnicy;
   c) dzieci i młodzież ucząca się we wszystkich typach szkół i uczelni, niestowarzyszona w Towarzystwie Krzewienia Kultury Fizycznej, Zrzeszeniu Ludowe Zespoły Sportowe lub w Szkolnym Związku Sportowym, z wyłączeniem osób zatrudnionych najemnie lub objętych zbiorowym ubezpieczeniem następstw nieszczęśliwych wypadków młodzieży szkolnej. W stosunku do absolwentów nie objętych zbiorowym ubezpieczeniem następstw nieszczęśliwych wypadków młodzieży szkolnej, ubezpieczenie jest ważne przez cztery miesiące od upływu roku szkolnego, nie dłużej niż do dnia rozpoczęcia pracy zarobkowej lub powołania do zasadniczej służby wojskowej;
   d) młodzież nie uczęszczająca do szkół i nie pracująca zarobkowo w wieku od 7 do 18 lat, niestowarzyszona w Towarzystwie Krzewienia Kultury Fizycznej, Zrzeszeniu Ludowe Zespoły Sportowe lub Szkolnym Związku Sportowym;
2) umów ubezpieczenia zakładowych (międzyzakładowych) klubów sportowych, zawieranych zgodnie z zasadami określonymi w porozumieniu z dnia 31 stycznia 1976 r. zawartym pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki a Centralą Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w sprawie ubezpieczenia w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków (ubezpieczenia NW) członków klubów sportowych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 1 poz. 3) — członkowie klubu, trenerzy, instruktorzy, sędziowie i lekarze sportowi klubów sportowych prowadzących sport kwalifikowany i posiadających osobowość prawną, nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki, z wyłączeniem osób pozostających z ubezpieczającymi w stosunku pracy oraz wszystkich osób objętych odrębnym porozumieniem zawartym pomiędzy Polską Federacją Sportu, o którym mowa w pkt 1 lit. a); członkowie klubów AZS mogą być również ubezpieczani na warunkach wymienionego wyżej porozumienia lub na warunkach porozumienia z dnia 4 listopada 1969 r. zawartego pomiędzy Zarządem Głównym Akademickiego Związku Sportowego a Centralą Państwowego Zakładu Ubezpieczeń;
3) porozumienia z dnia 28 marca 1974 r. zawartego pomiędzy Radą Główną Zrzeszenia Sportowego Spółdzielczości Pracy „Start" a Centralą Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — wszyscy zarejestrowani członkowie klubów, kół sportowo-turystycznych, międzyspółdzielnianych ognisk kultury fizycznej inwalidów oraz międzyuczelnianych ognisk sportu, rehabilitacji, turystyki i wypoczynku, z wyłączeniem osób pozostających z ubezpieczającymi jednostkami w stosunku pracy oraz osób objętych centralnym szkoleniem organizowanym przez Polską Federację Sportu, o którym mowa w pkt 1 lit. a);
4) umów zawieranych przez ogniwa Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego — uczestnicy imprez, określani każdorazowo w polisie ubezpieczeniowej; polisy te obejmują w szczególności uczestników różnych imprez PTTK, jak wycieczki, rajdy, spływy itp.

3. Zakład pracy obowiązany jest ubezpieczać tych uczestników zakładowej działalności, którzy nie są ubezpieczeni na podstawie porozumień i umów określonych w ust. 2.

Postanowienia końcowe

§ 24.

Zasady określone wytycznymi podlegają w spółdzielniach inwalidów odpowiedniemu dostosowaniu w zależności od potrzeb wynikających z rodzaju inwalidztwa członków spółdzielni.

KOMUNIKAT

Wykaz podstawowych zarządzeń Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawach związanych z zakładową działalnością w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki.

(Stan prawny na dzień 1 lipca 1977 r.)

Lp.	Numer	Data	Tytuł	Ogłoszono *)	Zmiany *)
1	2	3	4	5	6
1	49	17.3.1961	w spr. należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki	1/7	4/39/61 6/28/64 6/28/65 6/44/66 1/6/68 6/30/68 4/13/72
2	36	21.4.1967	w spr. nagród za osiągnięcia w rozwoju kultury fizycznej i turystyki	4/18	
3	20	13.3.1969	w spr. eksploatacji i wysokości opłat za korzystanie z obiektów sportowych	3/16	2/8/73 8/40/74
4	49	5.9.1973	w spr. finansowania działalności organizacji społecznych z funduszu rozwoju kultury fizycznej	8/44	
5	49	20.9.1974	w spr. zasad wynagradzania pilotów wycieczek krajowych i zagranicznych	8/42	
6	55	24.9.1974	w spr. zatrudniania w zakładach pracy, ośrodkach wypoczynkowych i ośrodkach kultury specjalistów do spraw sportu i rekreacji **)	9/47	
7	—	6.4.1976	w spr. wykorzystania i udostępniania szkolnych i uczelnianych obiektów i urządzeń sportowych ***)	4/14	
8	33	12.7.1976	w spr. cen usług świadczonych przez przewodników PTTK	5/21	
9	37	28.9.1976	w spr. zasad wynagradzania trenerów, instruktorów sportu, rekreacji ruchowej i rehabilitacji ruchowej	6/25	5/18/77
10	38	29.9.1976	w spr. zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w obiektach sportowych i rekreacyjnych	6/26	
11	—	15.10.1976	w spr. wynajmowania pokoi gościnnych	Monitor Polski Nr 39, poz. 178	
12	9	19.3.1977	w spr. cen usług hotelarskich	3/9	
13	15	14.5.1977	w spr. cen usług campingowych	3/12	

*) Pierwsza cyfra (liczba) określa numer Dziennika Urzędowego GKKFiT, druga — pozycję, trzecia — rok. Rok podano przy wszystkich zmianach zarządzeń oraz w razie ogłoszenia zarządzenia w roku następnym po jego wydaniu.

**) Oraz Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

***) Oraz Ministrów: Oświaty i Wychowania, Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Kultury i Sztuki, Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej, Zdrowia i Opieki Społecznej.

Redakcja: Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki — Departament Prawno-Organizacyjny

Administracja: Wydział Administracyjny Departamentu Administracyjno-Budżetowego GKKFiT
00-581 Warszawa, ul. Litewska 2 — skrytka pocztowa 1024

Tłoczono w Zakładach Graficznych „Tamka", Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 682/c/77. Nakł. 14.000 egz. **Numer indeksu 35573.** **Cena zł 2,50**